

תת"ע 9016/04/18 - דאוד צבחה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 9016-04-18 מדינת ישראל נ' צבחה
תיק חיצוני:

בפני	כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מבקשים	דאוד צבחה
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם. הנאשם זומן למשפטו כדין לאחר שב"כ מטעמו הגיש בקשת דחייה שהתקבלה על ידי בית המשפט.

חובה הייתה על הנאשם לברר עם בא כוחו למתי נקבע המשפט ולהתייצב לכל דיון אליו נקבע תיקו בין אם היה מיוצג ובין אם לא.

על ענייננו חלה הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],

כדי שיבוטל פסק דין הנובע ממשפט אליו לא התייצב נאשם שזומן כדין יהיה על המבקש להראות טעם ממשי אשר מנע ממנו את היכולת להתייצב או להגיש בקשת דחייה מנומקת מבעוד מועד.

לחליפין עליו להראות כי נגרם לו עיוות דין כתוצאה מהחלטת בית המשפט.

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע חזר על הלכות אלו בע"פ 5135/08 אלאפיניש סלים נגד מדינת ישראל בהחלטה מנומקת ומנחה המדברת בעד עצמה .

ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018) נקבע על ידי בית המשפט העליון רק לאחרונה:

" אשר לעילת הביטול של פסק דין שניתן בהיעדר מחמת עיוות דין, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם

פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה זו ולתמוך אותם במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין שנגרם למבקש, ישקול בימ"ש אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים כדי לבחון את תקפות הטענה או להחליט, גם מבלי לקיים דיון, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

במקרה שבפני המבקש לא העלה כל נימוק ממשי המצדיק את אי התייצבותו למשפט, לא מצאתי כל עיוות דין ביחס להרשעה או ביחס לעונש אשר נגזר על המבקש אל מול חומרת העבירה שיוחסה לו.

למעט טענה כללית לפיה לא בוצעה עבירה שכן המטען היה מחוזק כראוי לא הוצג בכל דרך טיעון ממשי המצביע על עיוות דין שנגרם מעצם ההרשעה.

אני מחליט בנסיבות המתוארות לעיל לדחות את הבקשה.

להודיע לצדדים תוכן ההחלטה.

ניתן בלשכתי בהעדר הצדדים.

ניתנה היום, ו' כסלו תשע"ט, 14 נובמבר 2018, בהעדר הצדדים.